

Talan mot Konungariket Nederländerna, väckt den 23 juli 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-312/04)

(2004/C 228/64)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Günter Wilms och Alexander Weimar, både i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 6. 2, 10.1 och 11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89⁽¹⁾ av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, genom att
  - a) under perioden fram till och med den 1 januari 1992 i ett antal fall där misstanke förelegat om oegentligheter beträffande transport som skett med en TIR-carnet, inte med handlingskraft ha vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att skyndsamt fastställa gemenskapernas rätt till sina egna medel,
  - b) under perioden från den 1 januari 1992 till år 1994 i ett antal fall där misstanke förelegat om oegentligheter beträffande transport som skett med en TIR-carnet, för sent ha fastställt gemenskapernas rätt till sina egna medel och därigenom för sent ha ställt dessa medel till kommissionens förfogande, och
  - c) vägra att betala den utestående räntan,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vid ett kontrollbesök i Nederländerna år 1997 konstaterade kommissionen ett dröjsmål vid fastställandet av egna medel från tullar. Dröjsmålet rörde icke kvittade TIR-carneter som registrerats under perioden 1991–1993 och för vilka betalningsanmodandena skickats för sent av de nederländska myndigheterna.

Trots att det före år 1992 inte fanns någon konkret bestämmelse som angav inom vilken frist från det normala avslutandet av transaktionen avgångskontoret skall reagera, kan detta inte leda till slutsatsen att medlemsstaterna inte är skyldiga att agera innan åsidosättandet har fastställts och i förekommande fall innan platsen där detta har skett har fastställts. De nederländska myndigheterna har inte handlat med en sådan omsorg som krävs för att säkerställa gemenskapens ekonomiska intressen. I de fall som här åsyftas har det dröjt mellan 2 år och 4,5 månader och 2 år och 10 månader räknat från registreringen av carneterna, innan betalningsanmodandena har skickats. Enligt kommissionen kan en sådan tidsåtgång inte anses stå i överensstämmelse med en sådan handlingskraft som åsyftas ovan.

Sedan den 1 januari 1992 innehåller de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna jämförda med artikel 11 i TIR-konven-

tionen speciella frister inom vilka medlemsstaterna måste vidta nödvändiga åtgärder. Kommissionen avvisar de nederländska myndigheternas påståenden om att de ifrågavarande fristerna endast finns upptagna i administrativa bestämmelser och inte i lag, och att det inte är juridiskt korrekt att utkräva dessa belopp innan förfarandet för uppbörd i efterhand har avslutats.

Såsom framgår av den kontroll som kommissionen har utfört har Nederländerna dröjt i genomsnitt ett år efter utgången av den (slutliga) fristen på 15 månader med att kräva in de ifrågavarande beloppen och har således samtidigt varit i dröjsmål med att ställa de egna medlen till kommissionens förfogande. Nederländerna har därför en skyldighet att erlagga utestående ränta.

⁽¹⁾ EGT L 155, 7.6.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana av den 12 juli 2004 i målet mellan R.M. Torres Aucejo och Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-314/04)

(2004/C 228/65)

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana begär genom beslut av den 12 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juli 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan R.M. Torres Aucejo och Fondo de Garantía Salarial.

De frågor som Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana begär att domstolen skall pröva är identiska med dem som förekommer i mål C-520/03⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 59, 6.3.2004.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 27 juli 2004 av Europaparlamentet

(Mål C-317/04)

(2004/C 228/66)

Europaparlamentet har den 27 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av R. Passos och N. Lorenz, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara rådets beslut 2004/496/EG av den 17 maj 2004 ⁽¹⁾,

— förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Parlamentet har åberopat fem grunder till stöd för sin talan.

I de två första grunderna ifrågasätts det omtvistade beslutets rättsliga grund. För det första anser parlamentet att tillämpningen av artikel 95 EG saknar grund med hänsyn till bland annat domstolens senare rättspraxis avseende tolkningen av denna bestämmelse. Artikel 95 ger förövrigt inte gemenskapen behörighet att ingå det aktuella avtalet eftersom det rör behandling av uppgifter som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 95/46 om skydd av personuppgifter. För det andra förutsätter det aktuella avtalet att direktivet ändras. Direktivet har antagits genom det förfarande som avses i artikel 251 EG och avtalet kan därmed inte ingås utan parlamentets samtycke.

I den tredje grunden har parlamentet anfört att avtalet, i viktiga avseenden, ingicks i strid med grundläggande rättigheter, och i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter, samt att avtalet tillika utgör ett oberättigat ingrepp i privatlivet, vilket strider mot artikel 8 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna.

I den fjärde grunden har parlamentet gjort gällande ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, bland annat genom att det i avtalet föreskrivs att ett orimligt stort antal personuppgifter skall överföras och lagras av de amerikanska myndigheterna under alltför lång tid.

Avslutningsvis har parlamentet gjort gällande att motiveringen är otillräcklig för en rättshandling med så speciella egenskaper samt att principen om lojalt samarbete i artikel 10 EG åsidosatts med tanke på de mycket ovanliga omständigheterna i samband med antagandet av det omtvistade beslutet, vilket antogs inom ramen för förfarandet för begäran om yttrande 1/04 vid domstolen avseende aspekter som uppenbart gav upphov frågor av juridisk natur.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2004/496/EG av den 17 maj 2004 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om lufttrafikföretags behandling och överföring av passageraruppgifter till Bureau of Customs and Border Protection inom Förenta staternas Department of Homeland Security (EUT L 183 av den 20 maj 2004, s. 83).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 juli 2004 av Europaparlamentet

(Mål C-318/04)

(2004/C 228/67)

Europaparlamentet har den 27 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H. Duintjer Tebbens och A. Caiola, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2004/535/EG av den 14 maj 2004 ⁽¹⁾ med stöd av artikel 230 EG,

— förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europaparlamentet har åberopat följande fyra grunder till stöd för sin talan: Maktmissbruk från kommissionens sida, åsidosättande av de väsentliga principerna i direktiv 95/46/EG, åsidosättande av grundläggande rättigheter samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Vad avser grunden om maktmissbruk har Europaparlamentet gjort gällande att kommissionens beslut antogs utanför det lagliga kompetensområdet, utan att bestämmelserna i basdirektivet (95/46/EG) om skydd av personuppgifter iaktogs och i strid med bland annat artikel 3.2 första strecksatsen i direktiv 95/46 rörande undantag för verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten.

Europaparlamentet har dessutom gjort gällande följande: Förenta staternas tull- och gränsskyddsmyndighet utgör inte ett tredje land i den mening som avses i artikel 25 i direktiv 95/46, beslutet om adekvat skydd medger överföringar till andra amerikanska statliga myndigheter och till tredje länder, beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 13 i direktiv 95/46 rörande begränsningar av och undantag från principerna för behandling av personuppgifter (begränsningar och undantag som är förbehållna medlemsstaterna) och Förenta staternas tull- och gränsskyddsmyndighet har genom beslutet fått direkt tillgång till passageraruppgifter, vilket inte föreskrivs i direktivet. Med hänsyn till det ömsesidiga beroendeförhållandet mellan beslutet om adekvat skydd och avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staterna skall beslutet anses vara olämpligt för att uppnå det mål som eftersträvas, nämligen ett krav på överföringar av passageraruppgifter.